

ת"פ 55129/12/15 - מדינת ישראל נגד שלומי מויאל

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 55129-12-15 מדינת ישראל נ' מויאל

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלומי מויאל

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, אשתו של הנאשם שימשה כסייעת מטעם העיריה לבנו של המתלונן, אך הפסיקה עבודתה עם הילד עקב מחלוקות עם המתלונן. באוגוסט 2015, בשעת לילה, בעת שהמתלונן הגיע לחניון יחד עם אחר בשם ר', תקף אותו הנאשם, בנוכחות אשתו, הדף אותו והפילו ארצה, ולאחר מכן תקף את ר' בבעיטות ומכות והפילו ארצה. נגרמו לר' פצעי שפשוף בחלקי גופו השונים.

בהסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 36 שנים, נשוי ואב לשני קטינים. נעדר עבר פלילי. השכלתו תיכונית מחזיק תעודת מקצוע כמכונאי רכב, ללא תעודת בגרות. קיבל פטור משירות צבאי לצורך עזרה להוריו בפרנסת המשפחה. עובד כשנתיים כאיש אחזקה בבית ספר, מתואר כעובד חרוץ ומסור עם יחסי אנוש טובים. ביחס לאירוע מסר הנאשם כי עקב טענותיו של המתלונן כלפי אשתו, ודרישתו כי תפטר מעבודתה כסייעת, נכנסה אשתו למשבר רגשי והדבר השפיע עליו וגרם לו לתחושת חוסר אונים עקב אי הצלחתו לשפר את הרגשתה. במפגש המקרי עם המתלונן הוצף בתחושות כעס והתקשה לווסת את רגשותיו. הנאשם תאר את העימות כמילולי ואת הפגיעה הפיזית כמקרית, והתקשה לקבל אחריות מלאה על חלקו באירוע. עם זאת, הכיר בכך כי נקט באופן לא תקין ופעל מתוך אובדן שליטה בתגובות שלו, והביע נכונות לבחון במסגרת טיפול את המקורות להתנהגותו הפוגענית. שירות מבחן התרשם כי עקב גירושי הוריו בגיל צעיר, הנאשם לקח על עצמו אחריות משפחתית מעבר לגילו ויכולותיו הרגשיות. הנאשם ניהל כל השנים אורח חיים תקין עם תפיסות נורמטיביות ולא אלימות, אך המפגש עם המתלונן, לאחר תקופת המשבר והלחץ שנבע ממצוקת אשתו, אותו התקשה לפרוק בדרך של שיתוף הזולת, העצים תחושות תסכול וחוסר אונים שקיננו בו. שירות המבחן התרשם כי

התנהגותו באירוע לא מאפיינת את התנהגותו בדרך כלל, וכי הסיכון להישנות אלימות מצידו הוא נמוך וגם תוצאותיה. עם זאת, לנוכח הקשיים של הנאשם לקבל אחריות מלאה על התנהגותו, והצורך לרכוש כלים להתמודדות עם מצבי קונפליקט בעתיד, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול בתחום האלימות, שיש בו להערכתו לצמצם עוד יותר את הסיכון להישנות עבירות.

לפיכך המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן ושל"צ, בצד פיצוי למתלונן. כן המליץ על אי הטלת עבודות שירות, כדי לא לגרום ליציאתו ממעגל התעסוקה, לפגיעה בדימויו העצמי כמפרנס משפחתו ולהגברת הלחץ הנפשי, העלולים לפגוע בשיקומו.

הנאשם הופנה גם לקבלת חוות דעת הממונה ונמצא כשיר לבצע עבודות שרות.

המאשימה עתרה להטלת חודשיים של מאסר בפועל שירותו בעבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי לר' ב'. לטענתה, חומרת העבירה בצד הקושי בקבלת מלוא האחריות אינם מצדיקים קבלת המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם עתרה לקבלת המלצת שירות המבחן, לנוכח התסקיר החיובי המלמד על נורמטיביות, חריגות האירוע בחייו, הרקע להתרחשותו, העדר המסוכנות, העבר הנקי, נטילת האחריות והנכונות להשתתף בהליך טיפולי.

הנאשם הביע צער על האירוע הזה ומסר כי הוא בטוח שזה לא יישנה. הוא ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולאפשר לו להשתלב בקבוצת טיפול באלימות.

לעניין הערכים המוגנים, אין חולק כי הנאשם פגע בזכותם של המתלונן ור' לשלמות גופם, לתחושת בטחוןם ולשלוותם הנפשית.

לעניין מתחם הענישה, הרי שבשים לב לרף הנמוך יחסית של האלימות, ליחסי הכוחות בין הצדדים ולמשכו הקצר של האירוע, אני קובעת כי המתחם מתחיל במאסר על תנאי ומסתיים במאסר של מספר חודשים בפועל.

לנוכחי העבר הנקי, נטילת האחריות והתסקיר החיובי, כמו גם הנכונות להשתלב בהליך טיפולי, אגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות.

צו מבחן למשך שנה, בתנאי של השתתפות בקבוצה טיפולית למניעת אלימות.

של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרת שתגובש ע"י שירות המבחן.

פיצוי לר' ב' בסך 3,000 ₪ ולמתלון (ע"ת 1) בסך 1,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.7.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב סיוון תשע"ז, 06 יוני 2017, במעמד הצדדים.